

Список використаних джерел

1. Дегодюк Е.Г. Удобрення зернових, круп'яних, зернобобових культур та кукурудзи/Е.Г. Дегодюк, О.І. Предко // Наукові основи ведення зернового господарства. – К.: Урожай, 1994. – С.149-179.
2. Грицай А. Д. Сучасні технології вирощування зернових культур та напрями їх вдосконалення / А. Д. Грицай, В. Ф. Камінський, П. В. Романюк [та ін.] // Екологія та сільськогосподарське виробництво. – К., 1992. – С. 39 – 49.
3. Господаренко Г. М. Азотний режим чорнозему опідзоленого під ярою м'якою пшеницею за різних доз і строків внесення азотних добрив / Г. М. Господаренко, С. В. Машинник // Зб. наук. праць Уманського ДАУ. – Вип. 63. – Умань. – 2006. – С. 10 – 18.

ДОСВІД ВЕДЕННЯ ОРГАНІЧНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА В СЕЛЯНСЬКОМУ ФЕРМЕРСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ «ЯРОШЕНКО» СЕМЕНІВСЬКОГО РАЙОНУ

Ярошенко Я.В., студент ОКР «Бакалавр» факультету агротехнологій та екології

*Науковий керівник –
Опара М. М., кандидат сільськогосподарських наук,
професор кафедри землеробства і агрохімії ім В. І. Сазанова*

Господарство СФГ «Ярошенко» створене 16 січня 1991 року, напрямком діяльності якого є вирощування сільськогосподарських культур-пшениці озимої, ячменю ярого, гречки, проса, сої, соняшнику. Площа землі в обробітку – 120,7 га.

Ґрунти господарства середньо-забезпечені основними елементами живлення, вміст гумусу – 3,1 %, реакція ґрунтового розчину – рН-5,5.

З метою підвищення родючості ґрунту, а, в результаті, і урожайності сільськогосподарських культур, проведено ряд ефективних заходів, а саме: впроваджена науково – обґрунтована сівозміна, внесення органічних добрив, використання в якості органіки соломи і інших пожнивних решток, застосування замість оранки чизелювання.

Дякуючи проведенню названих системних заходів, агрохімічного обстеження ґрунту показало, значно поліпшилась структура його, реакція ґрунтового розчину наблизилась до нейтральної (рН 6,5–7,0), на 0,2 % збільшився вміст гумусу.

З 2000 року господарство перейшло на органічне землеробство, адже технологія його ведення більш ефективна і спрямована на підвищення родючості ґрунту, охорону навколишнього середовища, а головне – одержання екологічно безпечної продукції, як основи здоров'я людей.

Органічне землеробство відрізняється від традиційного тим, що землю не орють і не копають, а лише розпушують на глибину 5–10 см спеціальними культиваторами, боронами. Для дачників-городників популярним є плоскоріз Фокіна.

В якості добрив та засобів захисту рослин від хвороб і шкідників застосовуються тільки органічні біодобрива та біопрепарати.

При традиційному землеробстві віддається перевага глибокій відвальній оранці (30 см і більше), а на невеликих дачних ділянках ґрунт перекопують, на що використовується багато часу і сил.

Органічне землеробство гарантує захист ґрунту від ерозії, що базується на двох головних принципах:

по-перше, ґрунт практично завжди покритий: протягом вегетаційного періоду рослинами, взимку-багаторічними травами, озимими зерновими, пожнивними рештками сільськогосподарських культур, що підвищує ерозійну стійкість [1].

Таким чином, моделюється природна екосистема, в якій рослини у вегетаційний період захищають ґрунт від непродуктивної втрати вологи, водної ерозії, а в осінньо-зимовий період затримують сніг, виконують протиерозійну і водонакопичувальну функції;

по-друге, ґрунтозахисну функцію забезпечує чизелювання, що не руйнує природної структури ґрунту, формує його вертикальний дренаж, що забезпечує активне проникнення вологи.

В технології вирощування сільськогосподарських культур перевага надається після сходовому обприскуванню рослин біопрепаратами, які активізують процес фотосинтезу, підвищують стійкість рослин до хвороб, сприяють зменшенню кількості шкідників.

Перейшовши на органічне землеробство, господарство використовує лише органічні добрива і біопрепарати, що дає можливість одержувати сертифіковану органічну продукцію [2].

В 2018 році урожайність сільськогосподарських культур в господарстві була наступною: гречки – 14,5 ц/га, проса – 15,3, ячменю ярого – 34,0, пшениці озимої – 34,0, сої – 30,0, соняшнику – 20,0 ц/га.

Аналіз одержаних даних показав, що урожайність окремих культур практично не відрізнялася від урожайності при мінеральній системі удобрення, а витрати на вирощування сільськогосподарських культур при органічному землеробстві були меншими.

Виходячи з вищенаведеного, можна зробити наступні висновки:

1. Ідея органічного землеробства полягає у повній відмові від застосування ГМО, антибіотиків, отрутохімікатів, синтетичних мінеральних добрив, що сприяє підвищенню родючості ґрунту, його біологічній активності, відновленню балансу поживних речовин і, як результат, збільшенню урожайності сільськогосподарських культур.

2. Перехід на органічне землеробство сприяє:

- поліпшенню фізичних властивостей ґрунту;

- наближенню реакції ґрунтового розчину до нейтральної;
- збільшенню на 0,2 % вмісту гумусу.

3. Витрати на вирощування органічної продукції менші, ніж при застосуванні мінеральних добрив.

Список використаних джерел

1. Система органічного землеробства агроєколога Семена Антонця / В. В. Писаренко, А. С. Антонєць, Г. В. Лук'яненко, П. В. Писаренко; наук. ред. Писаренко В. М. - П., 2017,-124 с.

2. https://uk.wikipedia.org/wiki/Штучні_добрива